आजीगर्तिः शुनःशेपः स कृत्रिमो वैश्वामित्रो देवरातः। १-१२ अग्निः, १३ देवाः। १-१२ गायत्री,१३ त्रिष्टुप्

अश्वं न त्वा वार्रवन्तं वन्द्ध्या अग्निं नमोभिः। सम्राजन्तमध्वराणाम्॥ १ ॥०२७ ॥०१

वारवन्तम्- वरबलसम्पन्नम्। अश्वं। न- इव। स्थितम्। अध्वराणाम्- अहिंसाभृतकर्मणां सर्वभृतिहतकर्मणां मध्ये। ध्वरो हिंसा तद्रहितत्वादध्वरः । नञस्तिद्वरोधित्वादध्वरः सर्वभृतिहतकर्म। सम्राजन्तम्- ज्वलन्तम्। अग्निम्- सर्वभृतिहतकतुम्। त्वा- भवन्तम्। वन्दध्ये- अभिवादियतुं स्तोतुं वा वयं प्रवृत्ताः। विद अभिवादनस्तुत्योः॥१॥

स घो नः सूनुः शर्वसा पृथुप्रेगामा सुशेवः। मीुद्वाँ अस्माकं बभूयात्॥ १॥०२७॥०२

सः। सूनुः- सहनशीलजः। पृथुप्रगामा- पृथुप्रगामी। सुशेवः- सुसुखः। अग्निः। घा- एव। शवसा- बलेन। नः- अस्माकम्। मीढ्वान्- वर्षकः। मिह सेचने। बभूयात्- भवतु ॥२॥

स नौ दूराचासाच नि मर्त्योदघायोः। पाहि सद्मिद्विश्वायुः॥ १॥०२७॥०३

स त्वम् । नः- अस्मान् । दूराच । आसाच- आसन्नाच । स्थितात् । अघायोः- पापायुषः । मर्त्यात्-मनुष्यात् । सदमित्- सर्वथा । विश्वायुः- सर्वोजीवनकारकः सन् । पाहि- रक्ष ॥३॥

इममू षु त्वमस्माकं सुनिं गोयत्रं नव्यांसम्। अग्ने देवेषु प्र वौचः॥ १॥०२७॥०४

अग्ने । त्वम् । अस्माकम् - नः । गायत्रम् - मन्त्रात्मकम् । नव्यांसम् - अभिनवम् । सनिम् - दानम् । देवेषु - द्योतनशक्तिषु । प्र- प्रकर्षेण । वोचः - ब्रृहि ॥४॥

आ नौ भज पर्मेष्वा वाजेषु मध्यमेषु। शिक्षा वस्वो अन्तमस्य॥ १॥०२७॥०५

परमेषु वाजेषु- सुवर्लोकाख्यमनोवर्तिनीषु संपत्सु। मध्यमेषु- भुवर्लोकाख्यप्राणवर्तिनीषु संपत्सु। नः- अस्मान्। आ भज। अन्तमस्य- भूलोकाख्यशरीरवर्तिनीः। वस्वः- संपदः। शिक्ष- शिक्षय। शिक्ष विद्योपादानयोः॥५॥

विभक्तासि चित्रभानो सिन्धौरूर्मा उपाक आ। सुद्यो दाशुषे क्षरसि॥ १ ॥०२७ ॥०६

चित्रभानो- असाधारणरश्मे । अग्ने । विभक्ता- विशेषेण दाता । असि- भवसि । सिन्धोः- समुद्रस्य । उपाके- समीपे । उपरीति भावः । ऊर्मों- तरङ्गे यः प्रवाहो भवति तम् । सद्यः- क्षिप्रम् । दाशुषे- दात्रे । क्षरिस- वर्षिस । अन्तः समुद्रे हृद्यन्तरायुषीत्यादिमन्त्रेः समुद्रः श्रुतो आधारभृतसत्तामात्रहृदयम् । समुद्रादूर्मिर्मधुमानुदारदुपांशुना सममृतत्वमानट ्इत्यादिमन्त्रेः समुद्रस्य मधुमानूर्मिः चिद्रसः एव । तं सर्वभूतिहतक्रतुर्वर्षतीति भावः ॥६ ॥

यमेग्ने पृत्सु मर्त्युमवा वाजेषु यं जुनाः। स यन्ता शर्श्वतीरिषः॥ १॥०२७॥०७

अग्ने। यम्। मर्त्यं- मनुष्यम्। पृत्सु- युद्धेषु। अवाः- अवसि पालयसि। यं। वाजेषु- युद्धेषु। जुनाः- प्रेरयसीति सायणः। जू इति गत्यर्थः। सः। शश्वतीः- नित्यानाम्। इषः- कामनानाम्। यन्ता- नियन्ता भवति। सर्वभूतिहतकतुप्रेरितः सर्वभूतिहताय यो विष्नभूतशक्तिभिः युद्धं करोति सः कामनानां नियन्ता भवतीति भावः॥७॥

निकरस्य सहन्त्य पर्येता कर्यस्य चित्। वाजो अस्ति श्रवाय्यः॥ १॥०२७॥०८

सहन्त्य- सहनशील । अस्य- त्वत्प्रेरितस्य । कयस्य चित्- कस्यचित् । पर्येता- आक्रमिता । निकः- नास्ति । अस्य वाजः- संपत् । श्रवाय्यः- श्रवणीया । परमव्योमजश्रुतिमयीत्याध्यात्मिकभावः । अस्ति ॥ ८ ॥

स वाजं विश्वचेषिणुरवैद्भिरस्तु तरुता। विप्रेभिरस्तु सर्निता॥ १॥०२७॥०९

सः- अग्निः। विश्वचर्षणिः- सर्वमनुष्यहितः। वाजम्- आत्मावरणशक्तिभिर्युद्धे। वृष्ट्यावरणशक्तिभिरुद्धेताग्निकार्यादिसङ्ग्रामे इत्याधिभौतिके। अविद्भिः- गतिशीलैः प्राणैः। ऋ गतौ। तरुता- तारियता। अस्तु- भवतु। विप्रेभिः- मेधाविभिः। सनिता- दाता। अस्तु ॥९॥

जराबोध तर्द्विविड्डि विद्योविद्यो यज्ञियाय। स्तोमं रुद्राय दशीकम्॥ १ ॥०२७ ॥१०

जराबोध- मन्त्रजपैर्बुद्धयमान । विशेविशे- विशां हितार्थम् । यज्ञियाय-पूजादानसङ्गगतिकरणसंबिन्धने । रुद्राय- वेगाधिदैवताय । तत् । दृशीकम्- विद्यामयम् । स्तोमम्-अस्माभिर्जप्तं मन्त्रं । विविद्डि- प्रविश ॥१०॥

स नौ महाँ अनिमानो धूमकैतुः पुरुश्चन्द्रः। धिये वाजीय हिन्वतु॥ १ ॥०२७ ॥११

सः- तादृशः। अनिमानः- अप्रमेयः। धूमकेतुः- धूमेन ज्ञाप्यमानः। पुरुश्चन्द्रः- अतीव दीप्तः। अतीवाह्णाद्कः। चिद् आह्णाद्ने दीप्तौ च। धिये-धारणायै। वाजाय- सुगतये। वज गतौ। हिन्वतु-प्रीणयतु ॥११॥

स रेवाँ ईव विश्पतिर्देव्यः केतुः श्रृणोतु नः। उक्थैरुप्तिर्बृहद्भानुः॥ १ ॥०२७ ॥१२

सः- तादृशः। रेवानिव- मघवानिव। इन्द्र इवेति भावः। विश्वपतिः- जनानां पालकः। दैव्यः केतुः-असाधारणः सर्वभूतिहतकतुरूपप्रज्ञाभूतः। बृहद्भानुः- महज्ज्योतिः। अग्निः। नः- अस्मदर्थम्। उक्थैः- स्तोत्रैर्युक्तान् मन्त्रान्। शृणोतु- परव्योमिन शृणोतु ॥१२॥

नमौ महन्द्यो नमौ अर्भकेभ्यो नमो युवभ्यो नम आश्वानेभ्यः।

यजीम देवान्यदि शक्तवीम मा ज्यायेसः शंसमा वृक्षि देवाः॥ १॥०२७॥१३

अर्भकेभ्यः- शिशुभ्यः। नमः। युवभ्यः- तरुणेभ्यः। नमः। महद्भयः- वृद्धेभ्यः। नमः। आशिनेभ्यः- सर्वत्र व्याप्तेभ्यः नमः। अशू व्याप्तो। यदि शक्रवाम- यथाशक्ति। देवान्- द्योतनशक्तीः। यजाम- पूजयाम। देवाः। ज्यायसः- ज्येष्ठस्य देवस्य। शंसम्- मन्त्रम्। मा वृक्षि- मा छेदयानि। ओव्रश्चू छेदने॥१३॥